

په اروپا کي د مېښته
افغانانو دت ولنوفدر اسيون
فراسيون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

10 december 2012

صلح واقعی بدون عدالت انتقالی ناممکنست!

اعلامیه بمناسبت روز بین المللی حقوق بشر

باز هم دهم دسمبر فرارسید. جاده های شهر کابل امروز باز هم شاهد تظاهرات خانواده های قربانیان جنایات جنگی و نقض حقوق بشر طی سه و نیم دهه گذشته بود.

خون شهدائی که قربانی خشونت دولتی رژیم تحت رهبری حزب دموکراتیک خلق، تنظیمهای جهادی و دکتاتوری و حشتناک طالبان بودند، خشک نمیشود تا عاملین و پالیسی سازان جنایات آن زمان، به پنجه عدالت سپرده نشده اند. رژیم کرزی با وعده های عدالت انتقالی و تأمین حقوق بشر، توانست مدتی بازماندگان قربانیان را منتظر نگهدارد. تحولات کشور نشان داد که وعده های کرزی برای کمایی کردن وقت بود. بادرد و افسوس در سال گذشته شاهد حتی یک انکشاف مثبت در ساحة تأمین حقوق بشر در افغانستان نبودیم. حق حیات شهروندان، در مناطق جنگزده از جانب طرفین جنگ نقض میگردد. با بلند رفتن تعداد تلفات افراد ملکی در حملات هردو جانب جنگ، مردم بیشتر از پیش احساس نا امنی میکنند. درین روز ها، هر روز خبر قتل یک زن نشر میگردد.

ژورنالیستها از جانب طرفین جنگ کشته، زخمی ولت وکوب میشوند. کرزی دیگرخواست درونی خویش مبنی بر مطبوعات کنترول شده را پنهان نمیکند.

جنگسالاران، مافیای تنظیمی و بقایای رژیم تحت رهبری حزب دموکراتیک خلق نشر منشورننگین عفوه جانیان جنگی در جریده رسمی را جشن گرفتند. برنامه عدالت انتقالی قبل از تطبیق، نفی شد. پارلمان و حکومت افغانستان با این عمل خویش به میلیونها قربانی جنایات سه دهه اخیر و بازماندگان شان به این امید پشت نمودند که صلح با جانیان جنگی، صلح و امنیت را ببار خواهد آورد. کادرهای حزب اسلامی راکتیار به پستهای وزارت نصب شدند. از نظامیان خادم روس منجمله جنرالهای دستگاه جهنمی خادم دعوت شده است تا در ترکیب قوای امنیتی شامل شوند. بازگشت جنرالهای خادمه ریاست عمومی امنیت ملی سیلی دیگری بود که حکومت و حامیانش بروی مردم افغانستان نواختند. چگونه میتوان از خادیستهای که در سطح جنرال کارمیکرده اندانتظار داشت که در شرایط کنونی که فرهنگ معافیت نیز بیداد میکند، عادت همیشگی شان، یعنی خشونت و شکنجه را ترک نمایند؟ این اقدامات به امنیت و صلح کمکی نکرد. امروز افغانستان از لحاظ امنیتی در وضع اسفباری قرار دارد. اگرپاکستان بخاطر اهداف تجاوزگرانه خویش یک کرشمه صلح آمیز بطرف کرزی کند، میتواند کرزی را برای بارچندم بدام یک توطئه جدید خود بکشاند. کجاست آن صلحی که کرزی بخاطر آن منشور ننگین عفوه جانیان جنگی را امضا کرد؟ شرم آور ترین تحول درین رابطه مذاکرات قریب الوقوع طالبان و ایتلاف شمال در پاریس است. فرانسه با علاقمندی همیشگی که به جانیان ایتلاف شمال دارد میخواهد باز هم به این گروه وجهه بدهد. آیا دادن سرنوشت صلح افغانستان به این جانیان جنگی توهین آشکار به مردم افغانستان نیست؟ آیا مردم افغانستان هم حرفی برا گفتن دارند یا خیر؟

عقبگردد رزمینه حقوق زنان حقوق اطفال و سایر حقوق شهروندان، همگام با شدت یافتن تلاش برای مذاکرات صلح با "طالبان" بیشتر میگردد. اخیراً ملا قیام الدین کشاف در جریان صحبت با کرزی خواستار تأسیس دارالاافتبا با صلاحیت اجرائیوی یا بعباره دیگر احیا اداره امر بالمعروف شد. اینهم یکی از گامهایست که به عوض کعبه به ترکستان می انجامد.

انتخاب رئیس جمهور جدید یکی از حقوق سیاسی شهروندان است. حکومت وظیفه دارد شرایط مناسب را برای تبارز آزادانه اراده مردم مهیا سازد. دایر نمودن انتخابات در شرایطیکه وضع امنیتی در اکثر ولایات مانع سهمگیری مردم در انتخابات میگردد، بذات خود تصمیم بحران آفرین است. زیرا درین نوع انتخابات همه مردم زمینه ابراز آزادانه اراده خود را نمی یابند. لغو کمیون شکایات انتخاباتی و واگذاری وظایف آن به محکمه که عدم استقلال آن اظهر من الشمس است، این بحران را شدت خواهد بخشید. در انتخابات اخیر پارلمانی 25 فیصد آرا و باطل اعلام شد. مداخله "لوی" خارنوال و محکمه فرمایشی فقط به حدت بحران افزود.

در اخیر باید به کار شجاعانه فعالین حقوق بشر و زورنالیستان متعهد که در تحت فشار مافیای جنگسالار و سفارتهای ایران و پاکستان با شهامت و حوصله مندانه به کار پر ارزش خویش برای ثبت موارد نقض حقوق بشر و تعمیم ارزش‌های جهان‌شمول حقوق بشر ادامه میدهند ارج فراوان گذاشته و برایشان آرزوی مؤقتی میکنیم.

(کمیته حقوق بشر فارو)